

macz płaſasche a žałoszczesche a ſo njemóžesche troschtowacz, jej praſi: „Luba Ratho, wopomí tola, hdze wona pſchiidže. Wona tam wěſcze pſchiidže. Alle czéko je czéko a frej je frej, czini po ſwojim waschnju; duch je žiwý a ſwólniwý. Džeczi wérja, ſchtož ſo jím praſi. Duž ty tež wér.“ Taſko Lutherowý ſyn Jan ſwoju ſrudobu ſabycz njenóžesche, wjele a husto płaſasche a ſ Torgawý wjele ſrudnych listow piſasche, napominasche jeho Luther, ſo tola njeby maczeli wutrobu częſku czinił.

S teho je widzicž, kaž je Luther jaſko nan Knjesowe domapytanje ſnjeſk. Hacž runje bě wutroba ſrudzena, dha je tola wéra a nadžija jeho poſylnjała, ſo njeje w tyſchnosczi khablał.

10. Ta ſo na ſabat hotuju.

Na ſwoje wotſalhicze je ſo naſh Luther ſ czaſom pſchihotował. Zeho ſtrowoſcž bě pſchi tym wulfim a czežkim džele, kotrež bě czaſ žiwenja niel, jara czerpiła; ale hdvž tež ſo druhdy ſdasche, ſo je jeho móz ſlemjena, dha ſo wón tola kóždý krócz ſaſo wonowi, kaž worjeł, hdvž bě tu ſaſo czaſ wojowacz abo troschtowacz, abo radzicž abo ſakitowacz.

Hijom wjele jeho najlubſchich pſcheczelow bě k měrej ſechlo, wón pač dýrbjesche tu pſchezo hiſhcze czaſacž. Taſko bě jeho džówka Madlena 1542 ſemrjeła, wón husto ſwojich pſcheczelow proſchesche, ſo chzyli ſo k Bohu modlicž, ſo by tež jemu bórſy ſbóžnu ſmijercž wobradził. Taſko dobrý hospodař ſczini wón ſwoje poſlenje wotkaſanje; wſcho, ſchtož wobſedzesche na pjenjesach a kublach, wón ſwojej lubej, ſwérnej mandželskej wotkaſa, teho dla, dokež bě jemu ſtajnje pobožna, ſwérna, ſuba mandželska była, jeho ſwěru pytała, džeczi derje wotčahnyła a wſchu